

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201758
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720201758.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v sporovej veci žalobcu: E. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. X, XXX XX W., občan SR, právne zast.: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát so sídlom Dukelských hrdinov 22, 960 01 Zvolen, proti žalovanému. Lunterov ranč, n. o., IČO: 50 060 830 so sídlom Cesta na Kráľovej 3163/46, 960 01 Zvolen, právne zast. Mgr. Ianko Troiak, advokát, Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, o náhradu škody v sume 1.394,34 €, takto

rozhodol:

I/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.394,34 € v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II/ Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 29. 03. 2017 žalobu, v ktorej žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.394,34 € titulom bolestného a nákladov spojených s uplatnením nároku. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 07. 09. 2016 spolu so svojou priateľkou na základe dohody s osobou zastupujúcou žalovaného, sa zúčastnili jazdy na koni v teréne. Žalobca kontaktoval osobu na telefónnom čísle, ktoré získal cez inzerát, a ktorá sa mu predstavila ako inštruktorka. Po príchode na ranč im boli ukázané kone, vybrali pre nich dva kone a išli do terénu. Do terénu šli len s jednou inštruktorkou E., okrem toho šli ešte ďalšie dve deti, ktoré boli prítomné na ranči. Koňa priateľky viedla inštruktorka E., jeho koňa viedlo jedno z tých dvoch detí. Keď prišli k okraju lúky, kde bola natiahnutá elektricky vodivá šnúra, inštruktorka ju odopla. Ako prvá prešla na koni jeho priateľka, avšak jeho kôň, keď sa približoval ku železnému kolíku, kde bola odopnutá elektricky vodivá šnúra, žalobca zakričal, aby dali pozor, pretože kôň sa blížil k tomuto železnému kolíku a mohol sa zachytiť nohou. Následne na to kôň nohou zavadil o železný kolík, vyplašil sa, začal skákať a utekať smerom k jeho priateľke s koňom. On sa neudržal a spadol na zem. Po páde mal bolesti, preto si zavolať prvú pomoc a čakal na sanitku. Po príchode sanitky prišiel na ranč pán A., ktorý viezol jeho priateľku za ním na ošetrovanie. Bolo zistené, že má trieštivú zlomeninu vretennej kosti, podrobil sa operácii a dňa 11. 09. 2016 bol prepustený na ambulantnú liečbu. Nasledovali kontroly a podľa lekárskeho správ má obmedzený rozsah pohyblivosti. Mal zato, že k úrazu došlo z dôvodu prítomnosti neodbornej a nespôsobilej osoby, ktorá nebola inštruktorom v zmysle popisu na internetovej stránke. Žalobca sa obrátil na znalca MUDr. D. G., ktorý vyčíslil bolestné na sumu 1.324,50 €, náklady na zaobstaranie znaleckého posudku činili 69,84 €. Žalobca oslovil žalovaného na úhradu tejto čiastky, keďže sa so žalovaným nepodarilo dohodnúť mimosúdne, žalobca sa so žalobou obrátil na súd.

2. Žaloba spolu s uznesením súdu zo dňa 04. 04. 2017, v ktorom bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k žalobe, bola doručovaná žalovanému poštou, podľa doručky bola zásielka prevzatá dňa 10. 04. 2017

s podpisom majiteľa. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Súd dňa 18. 07. 2017 preto rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ktorý však bol zrušený uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/3/2020 zo dňa 25. 02. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/105/2018 zo dňa 13. 06. 2018 (odvolanie žalovaného odmietnuté) a uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/210/2018 zo dňa 19. 11. 2019 (zrušené uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/105/2018 zo dňa 13. 06. 2018) a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žaloba spolu s uznesením súdu, v ktorom bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie, bola opätovne doručovaná právnomu zástupcovi žalobcu, pričom zásielka bola doručená uplynutím úložnej lehoty dňa 22. 05. 2020 v súlade s ustanovením § 32 ods.5 písm. b/ zákona č. 305/2013 Z. z. Žalovaný sa v súdom stanovenej lehote k žalobe písomne vyjadril a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že žalobca v žalobe zámerne neuviedol podstatné skutočnosti, ktoré viedli ku vzniku jeho úrazu a zodpovednosť sa snaží preniesť na žalovaného. Žalovaný má zato, že žalobca si za úraz zodpovedá sám na základe nezodpovedného správania a prístupu, ktoré okolnosti môžu dosvedčiť svedkyne, ktoré navrhol aj žalobca. Žalobca napriek odporúčaniu sprievodkyne nesúhlasil s jazdou na koni, ktorého mu ona navrhla, ale tvrdohlavo trval na svojom výbere koňa a to podľa výzoru, pretože jazda mala byť darčekom pre jeho priateľku, chceli sa spolu fotiť a chcel, aby fotky vyzerali bezchybne, t. j., aby aj kone boli vzhľadovo príťažlivé. Sprievodkyňa žalobcu upozornila na temperamentnosť koňa, žalobca však trval na jazde práve na tomto koni, hoci už pri nasadaní mal určité motorické problémy. Pri jazde na koni sa nevenoval jazdeniu riadne a zodpovedne. Sám v žalobe uviedol, že vykrikoval, čo bolo pravdepodobne dôvodom, že sa kôň splašil a žalobca sa na ňom neudržel. Žalovaný sa zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu spísané zamestnancom RZP dozvedel, že žalobca bol pod vplyvom nepovoleného lieku „Kamagra“, čo je údajne lacnejšie generikum Viagry a má podobné vedľajšie účinky Viagry podľa príbalového letáku patrí: zmena farebného videnia, rozmazané videnie, porucha zraku, medzi menej časté: videnie zábleskov svetla, porucha jasného videnia, citlivosť na svetlo, slzenie očí, búšenie srdca, zrýchlený pulz, vysoký krvný tlak, nízky krvný tlak, bolesť svalov, pocit ospalosti, znížená citlivosť na dotyk, závrat, medzi zriedkavé patrí: dvojité videnie, znížená ostrosť zraku, náhly pokles alebo strata sluchu. Podľa názoru žalovaného je to dôležitá skutočnosť, ktorá mohla mať vplyv na motorické a senzorické schopnosti žalobcu a teda na posúdenie zodpovednosti za vznik úrazu ako majú podobné látky vplyv na vedenie motorových vozidiel a obsluhu strojov. Z uvedeného je zrejmé, že škoda bola spôsobená konaním žalobcu. Jednou z príčin vzniku škody mala skutočnosť, že žalobca ako neskúsený jazdec mal iba minimum znalostí o povahe a chovaní koní, napriek tomu podstúpil riziko spočívajúce v jazde na koni v teréne, pritom ako dospelá osoba s bežnými životnými skúsenosťami si tohto rizika mal a mohol byť vedomý.

4. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu spolu s uznesením súdu zo dňa 16. 06. 2020, v ktorom bol vyzvaný na vyjadrenie. Elektronickým podaním prostredníctvom právneho zástupcu žalobca zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že službu si u žalovaného objednal v zmysle jeho ponuky na internetovej stránke a to jazdu na koni pre dve osoby. Žalovaného kontaktoval formou SMS na uvedenom telefónnom čísle, kde mu prišla odpoveď s doplňujúcimi otázkami, na ktoré riadne odpovedal, že nebol u nich, ani na jazde na koni, kde mu bolo uvedené, že je možná len vyučovacia hodina alebo jazda v teréne za prítomnosti inštruktora. Súhlasil s jazdou v teréne a dohodli si jazdu v ten istý deň v poobedňajších hodinách. Cestou na ranč spolu s priateľkou vyzdvihli dve dievčatá, ktoré sa predstavili ako inštruktorky, mohli byť vo veku 8 až 12 rokov. Tieto im ukázali ranč, vybrali kone a šli na jazdu, pričom šla s nimi len jedna z nich. Išli spolu s nimi aj dve deti prítomné na ranči a inštruktorka dovolila jednému z nich, aby viedlo koňa žalobcu. Nie je pravdou, že by sa kôň splašil na jeho výkrik. Keď inštruktorka zašliapla drôt od elektrického plotu, cez ktorý mali s koňmi prejsť, kôň žalobcu smeroval na železný stĺpik, preto zakričal, aby niekto niečo urobil, kôň však následne zakopol a to ho splašilo, a zhodil ho kôň na zem. Po celej udalosti sa mu pán A. ospravedlnil a tvrdil, že keby bol prítomný na ranči, nebolo by sa to stalo, pretože mali byť len v ohrade a podobne. Sľúbil mu odškodné, kde žalobca žiadal 1.500,-- €, čo si mal premyslieť. Napokon s uvedenou sumou nesúhlasil. K zraneniu žalobcu tak došlo v dôsledku pochybenia žalovaného a nie z iných dôvodov, prípadne z dôvodu užitia nejakého lieku. Keďže nebol právne znalý a nedošlo k mimosúdnej dohode, žalobca sa obrátil na svojho právneho zástupcu, ktorý taktiež oslovil žalovaného, tento však s navrhnutým postupom nesúhlasil.

5. Vyjadrenie žalobcu spolu s uznesením súdu dňa 13. 07. 2020, v ktorom bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie, bolo doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu elektronicky dňa 24. 07. 2020. Žalovaný ďalšie písomné podanie vo veci nepodal.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, navrhovaných svedkov, listinnými dokladmi a zistil nasledujúci stav veci.

7. Žalobca na pojednávaní vypovedal, že jeho priateľka mala sviatok, preto jej chcel ako darček darovať jazdu na koni. Cez internet vyhľadal ranč a to A. S., kde bolo telefónne číslo. Na toto poslal SMS objednávku, tá mu bola potvrdená s dátumom aj časom. On sám nemal žiadne skúsenosti s jazdou na koni, ani jeho priateľka, išli po prvý krát. Bolo mu povedané, že budú absolvovať jazdu s inštruktorom. Volala mu inštruktorka, s ktorou si dohodli stretnutie a brali ju na ranč spolu s ešte jednou inštruktorkou. Tá, s ktorou jednali, mohla byť vo veku 16-17 rokov. Začala rozprávať o ranči, o koňoch a vyzerala, že je znalá. Po príchode na ranči tam boli ešte dve deti vo veku od 8 do 10 rokov. S inštruktorkou šli ku koňom, ktorá im o koňoch rozprávala, ukázala im ich a uviedla, že im vyberú dva kone, s ktorými pôjdu na jazdu do lesa a potom sa vrátia späť, t. j. malo sa jednať o okružnú jazdu. Bola s ňou aj tá druhá inštruktorka a oni navrhli, aké kone si zoberú. Rozprávali im o bežnej údržbe a starostlivosti o kone. Čo sa týkalo samotnej jazdy, hovorili im, aby boli kľudní, lebo oni ich budú viesť. On sám by sa aj bál viesť koňa, nakoľko bol takto prvý krát. Po nastúpení na jazdu išla prvá jeho priateľka na koni, ktorého viedla jedna inštruktorka a potom sa k nim pridali aj tie dve deti, čo boli na ranči. Jeho koňa spočiatku držala tá druhá inštruktorka, avšak jedno z detí sa spýtalo, či ho môže viesť, tak mu ho táto odovzdala. Táto druhá inštruktorka však s nimi už ďalej nešla. Išli s nimi len tieto dve deti, z ktorých jedno viedlo jeho koňa. Pri vychádzaní z ranča ako prvá išla inštruktorka, ktorá viedla koňa jeho priateľky, potom išli tie dve deti a jedno z nich držalo koňa žalobcu, smerovali k lesu cez lúku. Keď prišli na okraj lúky, bolo tam pletivo s elektrickým prúdom a inštruktorka ho zložila. Následne previedla koňa s jeho priateľkou a pokračovali ďalej. On si vtedy všimol, že jeho kôň začal smerovať k elektrickému stĺpu a to dieťa, čo držalo jeho koňa sa akoby otočilo pohľadom smerom k ranču. Preto zakričal: „Pozor, zachytí sa!“ a vtedy videl, že kôň sa skutočne zadnou nohou zachytil o stĺpik a vtedy prudko začal bežať smerom k lesu a skákať. Následne začal bežať aj kôň s jeho priateľkou. On po pár metroch spadol, priateľka sa udržala. Pri páde na zápästie videl, ako mu ruka ovisla. Inštruktorka kričala pokyny na koňa priateľky a ten napokon zastal. On zostal sám a tak sa postavil, zobral mobilný telefón a volal sanitku. Nikto nebol pri ňom, preto prešiel cez lúku, kde si ľahol. Za ním prišla priateľka aj tá inštruktorka, obe deti už tam nevidel. Po príchode sanitky prišiel aj pán, ktorý sa predstavil ako majiteľ a hovoril, že ho to mrzí. Zobral jeho priateľku za sanitkou do nemocnice vo Zvolene a tam ho čakali. V nemocnici mu bola urobená RTG, bola zistená zlomenina a nutnosť operácie. Bolo mu oznámené, že v ten deň ho ale operovať nebudú, má prísť na druhý deň a tak ich poslali domov. Pán A. ich s priateľkou odviezol na ranč, cestou hovoril, že ho to mrzí, že nevie, prečo jazdil na takom koni, lebo je to najrýchlejší kôň, keby tam bol on, dal by mu iného koňa. Rovnako hovoril, že ak boli prvý raz na koni, nemali ísť do lesa, ale mali zostať len na ranči a jazdiť do kruhu. Hovoril, že keď mu bude ruka ošetrovaná, že sa nejako dohodnú. Keďže jeho liečba bola dlhodobá, zostal bez akéhokoľvek príjmu. Žiadal od žalobcu, aby mu vyplatili 800,- € a že by sa dohodli, že už iné si nebude uplatňovať. Následne za žalovaného jednala manželka pána A., ktorá uvádzala, že sa to možno uhradí z ich poisťky, neskôr však zistili, že cez poisťku sa to vybaviť nedá. Žalobca uviedol, že v tom čase vykonával činnosť taxikára a teda túto vykonávať nemohol, zostal bez akéhokoľvek príjmu. Snažil sa so žalovaným dohodnúť, avšak oni sa odmlčali, preto sa obrátil na svojho právneho zástupcu. Ku svojmu zraneniu uviedol, že podstúpil operáciu, následne rehabilitáciu a po roku opätovnú operáciu na vybratie skrutky z ruky. Stále mu pretrvávajú bolesti, má problémy s hybnosťou ruky. Bol za špecialistom v Bratislave, ktorý sa vyjadril tak, že hybnosť ruky sa nedá ovplyvniť, jediná možnosť je výmena kĺbu za umelý. Toho času pociťuje občas bolesti, vtedy sa to snaží rozcvičiť. Žalobca poprel, že by im pred jazdou bola ponúkaná inštruktáž a jazda v jazdiarni zo strany inštruktoriek. Pokiaľ išli na jazdu do terénu, domnieval sa, že ak idú s inštruktormi, keďže na ranči robia akcie aj s deťmi, keď pôjdu v kľude za sebou, žiadne riziko nehrozí. Pri jazde sa držal sedla tzv. hrušky, vodidlá koňa držalo to dieťa, on sám ich v rukách nemal. Pred jazdou im ani nebolo vysvetlené, ako sa kôň ovláda a v podstate on by ani nechcel ovládať koňa, keďže s tým nemal skúsenosť.

8. Svedkyňa E. H. vypovedala, že spolu so žalobcom - svojim priateľom si dohodli jazdu s inštruktorom na ranči a cestou vyzdvihli dve dievčatá E. a W.. Keď sa rozprávali, zistila, že boli asi v 2. ročníku na strednej škole cca 16 ročné. Po príchode na ranči im ukázali kone a dohadovali sa medzi sebou, ktoré kone im dajú. Keď sa dohodli, tieto kone im priviedli a zúčastňovali sa na ich čistení, pripravovali ich

spoločne na jazdu. Pri čistení koní im rozprávali ako stáť, aby ich kôň neudrel, o samotnej jazde však nehovorili nič, ako s správať, s tým, že mali len sedieť a nechať sa viesť. Po nasadnutí na kone im ukázali ako nohami popchnúť koňa, aby sa pohol. Okrem týchto dvoch dievčat boli na ranči prítomné len deti vo veku pod 18 rokov, nik iný tam nebol. Prvá išla inštruktorka E., ktorá viedla jej koňa, za nimi šiel na koni žalobca a jeho koňa viedli tie dve deti. Druhé dievča W., tá s nimi nešla. S koňmi prešli cez lúku a dostali sa k ohrade, kde inštruktorka odopla elektrické vedenie a previedla jej koňa. Následne sa svedkyňa neobzerala, ale len počula niečo: „Pozor, zavadí o elektrický stĺp!“ a vtedy za ňou kôň začal skákať a narážal do jej koňa. Jej kôň sa inštruktorky vytrhol a začal bežať, inštruktorka na ňu volala, aby zatiahla uzdu, čo urobila a kôň zastal. Zoskočila z koňa a šla sa pozrieť, čo sa stalo, bola tam inštruktorka, ktorá jej povedala, že jej priateľ spadol z koňa a to druhé dieťa, čo viedlo koňa priateľa povedalo, že šiel na lúku, tak šla za ním. Videla, že mal vyklbenú ruku, volal si pomoc. Pýtala sa, čo sa stalo a tá E. hovorila, že kôň zavadil nohou o železnú tyč a boli z toho aj s tým dieťaťom veľmi vyplašení. Ona sama celý incident nevidela, ale tie dievčatá a jej priateľ hovorili, že keď inštruktorka zvesila tú šnúru a položila ju cez ten kolík, tak kôň si tam nejako zamotal nohu a zrejme ho pokopala elektrina, či tam skutočne elektrina bola, ona sama neskúšala. Následne prišla sanitka, prišiel aj pán A. a spytoval sa, čo sa stalo. Zobral ju do nemocnice a hovoril, že keby tam bol on, tak by sa to nestalo, lebo by ich nepustil do terénu, keď boli prvýkrát na koňoch, ale boli by len v ohrade pod dohľadom.

9. Svedkyňa E. S. vypovedala, že v rámci svojej záujmovej činnosti sa venuje koňom, neskôr bola inštruktorkou jazdenia, nemá však k tomu vystavený žiaden doklad. Inštruktorku pred spomínaným incidentom robila tri roky, zhruba od svojich 14-tich rokov veku, t. času už inštruktorku nerobí. Jazdeniu sa venovala dlhé roky, poznala ranč. Jej úlohou bolo venovať sa aj klientom s tým, že ak mala prvý kontakt s klientom telefonicky alebo cez SMS, dohodli si stretnutie. Nasleduje štandardne kontakt s koňmi, výučba, jazda v jazdiarni a v teréne. Na základe pokynov majiteľa uvedené mohla robiť samostatne. Štandardný postup je taký, že klienta zoznámi s koňmi, podá mu základné vysvetlenie, nasleduje zblíženie sa s koňom, výučba o základných pokynoch pre koňa, ako sa pohnúť, otáčať, zastaviť, t. j. aby si bol vedomý, že sa jedná o živé zviera. Následne po dohode s klientom sa určí, čo konkrétne sa mu poskytuje s tým, že treba prihliadať na bezpečnosť. V tomto konkrétnom prípade mala telefonický kontakt zrejme SMS od žalobcu, že chce ísť na vychádzku s koňom do terénu, tak sa dohodli, že pôjdu na ranč, tam im ukázala kone, ktoré ona pozná, vie akú majú povahu. Žalobca pri výbere koňa šiel skôr po výzore, vyberal si najkrajšie kone. Ona mu však povedala, že nie sú pre neho celkom bezpečné, a že mu doporučuje koňa, na ktorého je väčší spoľah, žalobca však trval na svojom výbere koňa. Bola si vedomá toho, že ona bude viesť kone a klienti na koni nebudú robiť prakticky nič, súhlasila s tým. Spoločne kone očistili, osedlali a popri tom im vysvetľovala starostlivosť o koňa, aby chápali, že sa jedná o živého tvora. Neinštruovala ich, ako na ňom jazdiť. Po osedlaní koňa sa spravidla absolvuje cca 10-15 minút v jazdiarni za účelom základnej inštruktáže. Oni to však výslovne odmietli, čo bolo z ich strany až neprijemné, pretože bezpečnosť úplne bagatelizovali. V jazdiarni sa učia základné pokyny, ako sa pohnúť koňom, ako zastaviť, robí sa gymnastika, t. j. obratnosť v sedle, čo sa učia aj malé deti. Pri tomto bola prítomná aj druhá inštruktorka W., ktorá však do terénu s nimi nešla. Išli s nimi dve mladšie dievčatá, ktoré taktiež chodili na ranč a už vedeli, čo majú robiť. Usúdila, že tam boli dosť dlho na to, aby koňa zvládli. Ona sama išla prvá a viedla koňa, na ktorom sedela priateľka žalobcu, koňa viedla za oťaže, pričom tieto mala v rukách aj jazdkyňa. Druhého koňa viedlo jedno z tých dvoch mladších dievčat. Žalobca sedel v sedle a mohol sa držať tzv. hrušky, avšak mal v rukách selfie tyč, z čoho nemala dobrý pocit. Na začiatku jej totiž dali telefón so selfie tyčou a ona ich fotila, avšak žalobca trval na tom, že ho bude mať u seba, bol v tom neoblomný. Z toho dôvodu sa teda nemohol riadne držať tzv. hrušky, pretože sa držal iba jednou rukou. Okrem toho, keď sa venuje telefónu, menej sa venuje jazde. Ani skúsený jazdec si nedovolí počas jazdy mať v ruke telefón, nie to ešte selfie tyč. Žalobca však trval na tom, že si bude fotografie robiť sám a asi 20 metrov predtým ako došli k okraju lúky, mu teda dala selfie tyč s telefónom. Keď prišli k ohrade, ona dala pásku bokom a kôň, ktoré viedla, prešiel cez priestor, kde nebola žiadna páska. Zrazu začula krik, obzrela sa a videla, že žalobca je na zemi a kôň vedľa neho. Počula ako skríkol. Na ten krik sa rozbehol aj kôň, ktorého ona viedla a vytrhol sa jej, preto kričala na klientku, aby pritiahla uzdu k sebe, čo sa aj stalo a kôň sa ukludnil. Keď sa obzrela, žalobca sa vrátil do výbehu, kde si sadol pod jablňu a jeho priateľka potom bežala za ním. K uvedenému svedkyňa uviedla, že nepostrehla, že by žalobca volal, že sa niečo deje s koňom. On však ako spadol, kričal, že sa niečo deje. Ona sa otočila, až keď počula ten krik a videla pád žalobcu na zem, v tom čase oni boli asi 2-3 metre za tou páskou. Potom prišla s kolegyňou za žalobcom a on hovoril, že volal sanitku. Ona volala pánovi A., ktorý bol doma, t. j. asi o dva domy vyššie od ranča a on hneď na to prišiel. Po príchode sanitky žalobcu naložili a odišli. Svedkyňa vyslovila názor, že kôň mohol urobiť prudší pohyb, čo u koní je bežné, ak sa však klient riadne nedrží a venuje sa

jazde, určite z koňa nepadne. Ak klient držal v ruke selfie tyč, riadne sa nedržal a teda mohol spadnúť. Nebol dôvod, aby kôň zavadol o ohradu alebo kolík, pre kone je to domov a poznajú to tam, vedia, kadiaľ sa prechádza. Ohrada je tvorená drevenými kolmami, ktoré sú od seba asi na 20 metrov, medzi ktorými je natiahnutá páska zvrchu aj zospodu. Tam, kde sa vychádza von je len jedna páska. Cez deň páska nie je pod prúdom, keďže tam chodievajú aj malé deti, pán A. to každé ráno vypína a len niekedy na noc to zapína. Páska sa na konci dá chytiť za plastový držiak a dať dole. V tomto konkrétnom prípade si bola vedomá toho, že cez deň býva elektrina vypnutá, je pravdou, že konkrétne nekontrolovala, či je tam prúd, avšak, keď je tam elektrina, v tej páske tak cuká. Čo sa týka pravidiel správania sa na ranči, pri nástupe do klubu bola oboznámená so základnými pravidlami a tak isto ona a jej zákonní zástupcovia niečo podpísali, visí to na nástenke, týka sa pravidiel pre inštruktorov. Títo následne, ak majú klienta, ho usmerňujú ústne. Na predmetnom ranči, pokiaľ robili inštruktorky dievčatá, boli to študentky, nevie, či mala niektorá nad 18 rokov. Ona sama pri záležitostiach ranča jednala buď s pánom A. alebo s jeho synom. Na ranči sa nachádzajú kone od poníkov až po veľké kone. Pokiaľ jazdia deti, tieto musia mať na hlave prilby a vždy ich vedie niekto z ranča, prípadne sú pri nich aj rodičia. Deťom nie je dovolené ovládať kone. Je pravdou, že aj začiatočníci chodia ihneď do terénu a to aj deti, ale tie predtým absolujú jazdu v jazdiarni a dostanú základné pokyny. V tomto konkrétnom prípade pred jazdou inštruovala klientov, aby sa držali za tzv. hrušku, čo bola v podstate ich jediná povinnosť, keďže niekto koňa viedol. Tie dve dievčatá, ktoré šli s nimi, tieto neboli samostatné inštruktorky, ale boli schopné asistovať inštruktorovi a keďže ich poznala, vedela, že jej pomôžu, to znamená, že ak inštruktor zvaží, že môžu viesť koňa aj v teréne, tak to môžu robiť. Žalobca a jeho priateľka na ňu pôsobili tak nejako narýchlo, chceli ísť na kone, boli netrpezliví, ona ich viac ukludňovala kvôli bezpečnosti. Žalobca bol taký křčovitý, strnulý, nevedel dobre vyskočiť na koňa, hoci sa jedná o mladého človeka. Je pravdou, že na prvý krát to nikomu nejde, ale oproti bežným začiatočníkom to bolo inak. Rovnako sa jej nikdy nestalo, že by bol niekto taký tvrdohlavý a chcel by mať počas jazdy v rukách selfie tyč s mobilným telefónom. K samotnému incidentu, pokiaľ mal žalobca tvrdiť, že jeho kôň skákal a utekal, svedkyňa uviedla, že to sa isto nestalo, ona keď sa obzrela, videla ako klient spadol z koňa a kôň pri ňom stál. Druhý kôň sa rozbehol.

10. Svedkyňa W. R. vypovedala, že chodievala jazdiť na daný ranč a aj učí jazdiť a vozit' deti. Žalobca spolu s priateľkou viezli svedkyňu aj s druhou inštruktorkou na ranč. Inštruktorky šli zobrať kone a hovorili žalobcovi, aby si vzal kľudnejšieho koňa. Oni si však vybrali mladé kone, ktoré sa im zdali krajšie s tým, že sa chcú s nimi fotiť. Podľa názoru svedkyne, uvedené kone nie sú nebezpečné, že by boli úplne nevhodné alebo neadekvátne pre týchto klientov, pre začiatočníkov však doporučujú staršie a kľudnejšie kone. Aj tu im inštruktorka doporučila iného koňa, oni však trvali na svojom a tak pripravili tieto vybrané kone. Pred jazdou do terénu vždy ponúkajú najskôr jazdu v jazdiarni, hoci to nie je povinné, je lepšie, ak človek, ktorý nikdy nejazdil, si to vyskúša. Ak jazdu v jazdiarni neabsolvujú, do terénu môžu ísť len s inštruktorom. Pri jazde v teréne nie je potrebná osobitná inštruktáž ako viesť koňa, pretože koňa vedie inštruktor. Nepamätala si, či žalobcovi a jeho priateľke vysvetľovali spôsob jazdy na koni. Svedkyňa bola s nimi dovedy, kým neopustili areál ranča. Prvá išla inštruktorka viedla koňa, na ktorom sedela priateľka žalobcu a tohto viedla za vôdzku, klientka sa držala hrušky na sedle. Za nimi šiel kôň so žalobcom, ktorého nevedol nikto, pretože kone vedia ísť za sebou. Nepamätala si, či s nimi šiel aj niekto iný, hoci je pravdou, že tam boli aj ďalšie dievčatá, ale či šli s nimi aj do terénu, to svedkyňa nesledovala. Samotnú nehodu ona nevidela, len neskôr jej tá druhá inštruktorka hovorila, že žalobca spadol z koňa a zlomil si ruku. Ako konkrétne - nevedela, lebo ten pád nevidela. Ona keď zostala na ranči, počula len krik priateľky žalobcu a videla ich ako trochu vošli do lesa a potom žalobca kráčať späť sám, držal si ruku a jeho kôň stál na mieste. Druhého koňa nevidela. Druhá inštruktorka potom vychádzala z lesa a viedla koňa, šla za žalobcom. Ďalej svedkyňa vyjadrila názor, že žalobca pri jazde na koni držal selfie tyč a teda sa nedržal riadne sedla. Ak sa aj kôň zľakol a odskočil, ak by sa žalobca riadne držal, nespadol by. Čo sa týkalo správania obidvoch klientov, počas jazdy v aute, ani počas prípravy na jazdu si ich nijako zvlášť nevšímala, bola pri tom, keď nasadali na kone, ako, to si už nepamätala.

11. Svedok R. A. vypovedal, že pracuje ako samostatne hospodáriaci poľnohospodár v oblasti chovu zvierat, najmä čo sa týka koní a výcviku koní, k čomu robia školenia, western jazdy. Ak poskytujú služby verejnosti, toto rieši jeho manželka. On robí inštruktážne jazdy s klientmi, ktorí už vedia jazdiť, prípadne dáva poradenstvo. Svoje služby prenajíma manželke, ktorá vedie neziskovú organizáciu. V súvislosti s klientmi, on posudzuje aký kôň je vhodný pre klienta, ak je začiatočník, určite ho nepustí do terénu ani do veľkej jazdiarne, ale najskôr do malej jazdiarne na tzv. lóčku - vodítka, tak, aby mohol koňa ovládať. Takto inštruuje svojich inštruktorov. V jazdiarni je prevádzkový poriadok a každý týždeň robia školenia pre inštruktorov. Na farme je inštruktorom aj jeho syn Jakub, ktorý robí trénera, študoval jazdu na koni,

syn E. je veterinár a tiež má certifikát na trénerstvo a jazdu na koni, výučbu na koni robí ďalší pán R.. Na farmu chodia deti možno aj od 7 rokov, ktoré sa postupne zúčastňujú školení, majú pridelené kone, na ktorých jazdia a tiež určené, či môžu ísť do malej alebo veľkej jazdiarne alebo aj do terénu. On alebo jeho syn E. určia, kto môže byť inštruktorom vedenia koní a to na základe toho ako sám jazdí, na základe školení. Inštruktor má k dispozícii služobný telefón, na ktorý volajú klienti. Či môžu ísť do jazdiarne alebo do terénu rieši on sám. Ak sa jedná o začiatočníkov, určite ich nepúšťajú do terénu. V tomto prípade ho inštruktorka nekontaktovala, hoci ho kontaktovať mala, pokiaľ začiatočník klient chcel ísť do terénu, nemohla o tom rozhodnúť sama. O nehode sa dozvedel, keď bol na nákupe, keď dostal telefonát od inštruktorky. Keď prišiel na ranč, bola tam už pohotovosť. Informoval sa, čo sa stalo, doktor mu hovoril, že sa jedná o zlomenie ruky, inštruktorka hovorila, že žalobca spadol z koňa. Na to zobral jeho priateľku a šli do nemocnice do Zvolena a v aute sa rozprávali, ale čo konkrétne ona uvádzala o nehode si už nepamätal. Neskôr žalobca hovoril, že sa jeho kôň splašil, ale podľa jeho odborného názoru sa kôň nemohol splašiť, hoci ten druhý kôň sa rozbehol, ale na pokyn inštruktorky zastal. O tom sa rozprával na druhý deň s inštruktorkou. Ona mu uviedla, že keď prišli k ohradníku, tento ohradník otvorili deti. Jedná sa o elektrický ohradník, on však každé ráno elektrinu vypne. Keby bol pod prúdom, tieto deti by zrejme pokopalo, pretože oni nevedia ako správne otvoriť ohradník. Kôň totiž reaguje na pásku, to znamená, že keď ju nevidí, tak prejde. Inštruktorka mu povedala, že v tomto prípade kôň odskočil a na to žalobca spadol. Tento začal kričať, čím splašil aj druhého koňa a ak sa jeho priateľka zľakla a stiahla nohy, je to pokyn pre koňa a tento sa rozbehol. Je dosť možné, že kôň žalobcu mohol stúpiť na pásku alebo sa k nej priblížiť, kedy kôň reaguje na pásku tak, že keď ju vidí, tak aj odskočí. Pre človeka športovo zdatného tento pohyb nie je problémom, inak sa treba držať, či už oŕaží alebo hrušky na sedle a riadne sa venovať jazde. Kôň teda reagoval primerane. Ak by si klienti vybrali kludnejšieho koňa, ten na túto pásku takto nereaguje, keď ju zbadá, zostane stáť. Práve takéto kone dávajú klientom začiatočníkom. Ak kôň necíti na sebe jazdca, tak zastane. Svedok ďalej potvrdil, že asi o 2-3 týždne sa so žalobcom stretli vo Zvolene, ktorý prišiel so svojou matkou a žiadal od nich sumu 1.000,-- €, čo sa mu zdalo priveľa. Preto mu dal kontakt na svoju manželku, ktorá to mala riešiť, žalobca však začal vymýšľať, preto s ním prestali komunikovať. Domnievali sa, že sa záležitosť vybaví cez poisťku, následne však zistili, že poisťka sa na toto nevzťahuje. V minulosti sa im nikdy nestalo, že by došlo k zdravotnému úrazu klienta. V uvedený deň bol osobne na ranči ráno, kedy chodí nachovať kone, vypne elektriku a porobí čo treba. Následne šiel na nákup, pokiaľ má prísť na ranč nejaký klient, inštruktorky ho majú informovať, toto však zanedbali.

12. Konateľ žalovaného uviedol, že ich nezisková organizácia na základe živnostenského oprávnenia prevádzkuje aj poskytovanie služieb verejnosti, t. j. jazdy na koňoch, vedú klub pre deti a mládež. Je pravdou, že v tomto konkrétnom prípade došlo k neštandardnému dojednaniu služby, keď doobeda sa dohodla jazda ešte na ten deň poobede len s inštruktorkou. Následne dali inštruktorom zákaz takto postupovať, poskytnúť jazdu možno len po dohode s konateľkou alebo s jej synom D., podľa toho, ktorý je v dosahu. Ďalej pristúpili aj k opatreniu, kedy klienti podpisujú tlačivo s upozornením, že kôň je živý tvor a môže reagovať, čím môže dôjsť k úrazu. Majú vypracovaný organizačný poriadok, ktorý obsahuje pokyny pre členov klubu o správaní sa pri koňoch. Poučenie vo vzťahu ku klientom preferovali tým spôsobom, že im to inštruktori ústne vysvetľovali, čo považovali za účinnejšie. Žalovaná dodala, že ju ľudsky mrzí, čo sa stalo žalobcovi.

13. Žalobca doložil výpis SMS komunikácie o objednávke služby zo dňa 07. 09. 2016 v čase o 11.12 hod.: „Dobrý deň, mal by som záujem o jazdu na koni dnes, 2 osoby, jazda v teréne 60 minút o 16:00 hod., bolo by to možné?“ Odpoveď: „Už ste u nás niekedy boli?“ Žalobca: „Nie, nikdy, ale natrafil som na vašu stránku, sme zo Zvolena.“ Odpoveď: „V takom prípade je možná len vyučovacia hodina alebo terén, kde vás bude viesť inštruktor. Ten vodiaci terén je 45 minút, aj vyučovacia hodina.“ Žalobca: „Dobre, tak tých 45 minút pre 2 osoby, dnes o 15:30 hod., ak by bolo voľné, každý bude mať svojho koňa, 2 x 12,-- €?“ Odpoveď: „Dobre, dá sa, a chcete tú vyučovaciu hodinu alebo vodiaci terén?“ Žalobca: „Do terénu, kde bude viesť koňa inštruktor.“ Odpoveď: „Dobre, takže sme dohodnutí na 15:30 hod. do vodiaceho terénu 2 kone.“ Žalobca: „Áno, platí, určite prídeme, ďakujem.“

14. Žalobca doložil lekárske správy z kontroly v Nemocnici vo Zvolene, chirurgická ambulancia zo dňa 10. 10. 2016 a 14. 10. 2016, kde bola uzavretá diagnóza: S52.6 zlomenina dolného konca lakťovej a vretennej kosti.

15. Podľa znaleckého posudku č. ADV-01/2017 o bolestnom zo dňa 11. 01. 2017 vypracované znalcom MUDr. D. G. - znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, chirurgia, si žalobca objednal znalecký

posudok vo veci zranenia, ktoré utrpel v dôsledku zranenia zo dňa 07. 09. 2016 pri páde z koňa, na vyčíslenie bolestného. Znalec dňa 11. 01. 2017 vyšetрил poškodeného, vykonal s ním analytický pohovor, na požiadanie znalca mu tento predložil prepúšťaciu lekársku správu a ambulantné lekárske správy, ako aj RTG nálezy pred a po operácii, správy z ambulantného, chirurgického a rehabilitačného doliečovania. Na základe prepúšťacej správy z traumatologického oddelenia NsP Zvolen znalec zistil, že dňa 08. 09. 2016 pre neutíchajúce bolesti, funkčnú poruchu a opuch ľavého zápästia, bol pacient prijatý na traumatologické ošetrenie. Akútnym RTG vyšetrením bolo zistené, že sa jedná o trieštivú vnútrokĺbovú zlomeninu dolného konca vretennej kosti s veľkým posunom úlomkov. Ešte v ten deň boli vykonané potrebné vyšetrenia a pacient sa podrobil akútnej operácii v celkovej narkóze. Po operácii bol ústavne sledovaný do 11. 09. 2016, prepustený do ambulantného doliečenia. Podľa lekárskej správy z 10. 10. 2016 sa pacient dostavil na kontrolu 4 týždne po operácii, sťažoval sa na bolesti ľavého zápästia v pokoji aj pri pohyboch a na obmedzenie pohybov. Pohyblivosť zápästí bola podľa lekára limitovaná dovtedy trvajúcou imobilizáciou ako aj stagnujúcim opuchom. Lekár dal vykonať kontrolnú RTG snímku, bola zistená pretrvávajúca nerovnosť kĺbovej plochy dolného konca vretennej kosti s hojacou sa dvojitou zlomeninou a depresiou bodcovitého výbežku kosti. Ďalšia kontrola stanovená na 12. 10. 2016. Podľa lekárskej správy z 12. 10. 2016 bolo podľa RTG kontroly zistené, že kĺbová plocha zápästného kĺbu je nerovná. V patologickej nefyziologickej polohe bola doporučená FRO a kontrola o 6 týždňov. Podľa lekárskej správy zo 14. 12. 2006 pacient udával pri námahe bolesti v ľavom zápästnom kĺbe, rozsah pohyblivosti mierne zväčšený. Podľa RTG kontroly bolo zistené, že kovový fixačný materiál bol v pôvodnom mieste, odporučená bola liečba a kontrola o 3 mesiace. Vyšetrením znalca bolo zistené, že ľavé zápästie pacienta vykazuje dve keloidne zmenené jazvy, bol zistený výrazne obmedzený rozsah pohyblivosti. Znalec prijal záver, že sa jedná o stav po operačne riešenej trieštivej vnútrokĺbovej zlomenine dolného konca ľavej vretennej kosti, ťažké poúrazové obmedzenie rozsahu pohyblivosti v ľavom zápästnom kĺbe, kovový osteosyntetický fixačný materiál nie je extrahovaný. Znalec tak s poukazom na zákon č. 437/2004 v časti B - 1 článok č. 147 písm. d/ - trieštivá dislokovaná vnútrokĺbová zlomenina dolného konca ľavej vretennej kosti riešená operáciou ohodnotil 75 bodov. S poukazom na § 5 ods.2 zákona č. 382/2004 a zákona č. 437/2004 Z. z. bolestné za jeden bod činí 2 % priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve za predchádzajúci kalendárny rok. Keďže zranenie vzniklo v roku 2016, podľa Štatistického úradu SR výška priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve SR za rok 2015 bola 883,-- €. Z tejto sumy 2 % činia 17,66 €, bolestné za 75 bodov činí 75 x 17,66 €, t. j. 1.324,50 € po zaokrúhlení 1.325,-- €. Znalec ďalej sám dodal, že uvedený typ zlomeniny paušálne napriek exaktnej a jedinej možnej operačnej liečbe zanecháva poúrazové sťaženie spoločenského uplatnenia a to v rovine funkčnej, t. j. obmedzenie rozsahu pohyblivosti v zápästnom kĺbe, ako aj v rovine kozmetickej, t. j. veľkosť a charakter jaziev. Poškodeného čaká ešte jedna operácia a to odstránenie osteosyntetického materiálu, o čom rozhodne ošetrujúci lekár chirurg alebo traumatológ. Stupeň a výšku SSU však bude možné určiť zo zákona až po odstránení tohto materiálu a uplynutí 12-tich mesiacov od vzniku zranenia.

16. Listom zo dňa 11. 01. 2017 znalec vyúčtoval za vypracovanie znaleckého posudku celkovú sumu 69,84 €.

17. Podľa výzvy právneho zástupcu žalobcu bol žalovaný listom zo dňa 06. 02. 2017 vyzvaný na úhradu bolestného s poukazom na znalecký posudok, kde bola suma určená čiastkou 1.324,50 € spolu s účelne vynaloženými nákladmi na obstaranie znaleckého posudku vo výške 69,84 €. Listom zo dňa 24. 02. 2017 právny zástupca žalovaného uviedol, že po preverení všetkých okolností má žalovaný zato, že za vznik škody nezodpovedá on, ale žalobca sám a teda jeho nárok neuznáva a nie je ochotný uhradiť ním požadovanú čiastku.

18. Žalovaný doložil výpis z registra neziskových organizácií vedených Ministerstvom vnútra SR, v zmysle ktorého je žalovaný evidovaný so vznikom od 16. 11. 2015, štatutárnym orgánom je riaditeľ: C. A., zakladateľom je R. A.. Nezisková organizácia má poskytovať všeobecne prospešné služby so zameraním na: tvorba, rozvoj, ochrana, obnova a prezentácia duchovných a kultúrnych hodnôt, t. j. ochrana, obnova historických pamiatok, pomoci pri vytváraní podmienok, kde by jednotlivci mohli tvoriť, vyrábať a prezentovať duchovné a kultúrne hodnoty; vzdelávanie, výchova a rozvoj telesnej kultúry, t. j. vzdelávania skupín obyvateľstva vo vzťahu k životnému prostrediu, prírode ich výchova a rozvoj v spoľžití s prírodou a zvieratami; výskum, vývoj, vedecko-technické služby a informačné služby, ktoré budú napomáhať jednotlivcom, resp. skupinám ku kvalitnejšiemu prežívaniu ich života; služby na podporu regionálneho rozvoja a zamestnanosti, ktorými budeme vytvárať podmienky pre rozvoj regiónu, zamestnanosti a cestovného ruchu. Nezisková organizácia bude poskytovať verejnoprospešné

služby za vopred určených a pre všetkých užívateľov rovnakých podmienok. Žalovaný je tiež vedený v živnostenskom registri (čl. 45).

19. Žalovaný tiež doložil svoj štatút (čl. 293 až 296).

20. Žalobca doložil záznam o zhodnotení zdravotného stavu zo dňa 07. 09. 2016, vyhotovené záchrannou zdravotnou službou Bratislava, RZP Zvolen, kde okrem iného v časti poznámka je uvedené pac. užil pred hodinou „Kamagru.“

21. Podľa § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou. Podľa ods.2, škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená a) činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti, b) fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie, c) oprávneným vykonávaním alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti alebo sa mu podstatne sťaží alebo znemožní užívanie nehnuteľnosti. Podľa ods.3, zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

21.1 Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

21.2 Podľa § 44 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

21.3 Podľa § 3 ods. 1 zák.č.437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Podľa ods. 2, náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

21.4 Podľa § 5 ods. 1 zák.č.437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Podľa ods.2, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

21.5 Podľa PRÍL.1, k zák. č. 437/2004 Z. z., SADZBY BODOVÉHO HODNOTENIA, časť I. SADZBY BODOVÉHO HODNOTENIA ZA BOLEŠŤ PRI ÚRAZOCH, pod pol. 147. Zlomeniny dolného konca vretennej kosti (Collesova, Smithova, distálnej epifýzy s odlomením bodcovitého výbežku lakťovej kosti), pol. 147d liečená operáciou je bodové ohodnotenie 75.

22. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a medzi stranami za nesporné, že dňa 07. 09. 2016 žalobca so svojou priateľkou na základe objednávky u žalovaného absolvoval jazdu na koni, ktorú službu žalovaný poskytoval. Počas tejto jazdy došlo u žalobcu k pádu z koňa, pri ktorom došlo k úrazu - zlomenina dolného konca lakťovej a vretennej kosti. Žalobca po páde absolvoval operáciu, nasledovala ambulantná liečba, rehabilitácia. Žalobca uviedol, že naďalej u neho pretrvávajú problémy s hybnosťou ruky a občasne pociťuje bolesti. Vo veci si dal vypracovať znalecký posudok znalcom z odboru chirurgie, ktorý určil bolestné v súlade so zákonom č. 437/2004 na 75 bodov, čo po prepočte hodnoty bodu podľa priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR v rozhodnom období činí 1.324,50 €. Žalovaný znalecký posudok, ani vyčíslenie bodového hodnotenia a samotného bolestného nenamietal, preto súd tieto okolnosti považoval za nesporné. Žalobca tvrdil, že k jeho úrazu došlo v dôsledku prevádzkovej činnosti žalovaného a teda žalovaný je zodpovedný za takto vzniknutú škodu. Žalobca si tak uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú prevádzkovou činnosťou v zmysle § 420a Občianskeho zákonníka. Jedná sa o prípad zodpovednosti za škodu, kedy sa nevyžaduje jedna z podmienok

všeobecnej zodpovednosti za škodu a to protiprávne konanie toho, kto za škodu zodpovedá. V tomto prípade súd posudzuje, či škoda bola spôsobená prevádzkovou činnosťou niekoho bez ohľadu na to, či spôsobenie škody bolo zavinené alebo nie, prípadne, či prevádzkovateľ činnosti touto činnosťou porušil nejakú právom uloženú povinnosť alebo nie. Ďalšou podmienkou priznania nároku na náhradu škody je spôsobenie škody a poslednou podmienkou je príčinná súvislosť medzi prevádzkovou činnosťou a škodou spôsobenou touto činnosťou. Jedná sa teda o objektívnu zodpovednosť, pri ktorej sa nevyžaduje protiprávnosť konania, ide teda o zodpovednosť za výsledok. Dôkazné bremeno na preukázanie nároku na náhradu škody je na poškodenom. Z výpovede žalobcu, svedkov a listinných dokladov nepochybne vyplynulo, že k úrazu žalobcu došlo pri prevádzkovej činnosti žalovaného, ktorou je poskytovanie služieb verejnosti a to jazdy na koňoch. Žalovaný potvrdil, že tieto služby poskytuje, ako aj to, že si ich žalobca u neho objednal a boli mu zo strany žalovaného poskytnuté prostredníctvom inštruktorky. Svedkyňa E. S. ako inštruktorka jazdy potvrdila, že žalobcovi a jeho priateľke bola poskytnutá služba - jazda na koni v teréne a počas tejto jazdy došlo ku pádu žalobcu z koňa, následkom ktorého utrpel úraz, ktorý bol následne riešený operačne. Uvedený úraz znamenal poškodenie na zdraví žalobcu, kedy v zmysle zákonnej úpravy sa odškodňujú bolesti poškodeného. Žalobca ako poškodený doložil znalecký posudok, kedy ohodnotenie bolestného bolo stanovené znaleckým posudkom. Súd mal teda nepochybne preukázané, že u žalovaného došlo ku škode na zdraví a to vo výške bolestného, pričom k tejto škode došlo prevádzkovou činnosťou žalovaného a to v priamej príčinnej súvislosti medzi touto prevádzkovou činnosťou. Súd tak mal preukázané splnenie podmienok zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle § 420a ods.1, 2 písm. a/ Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa však bránil tým, že žalobca si škodu spôsobil vlastným konaním. V zmysle § 420a ods.3 Občianskeho zákonníka, ten, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou, nezodpovedá vtedy, ak škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného. Jedná sa o tzv. liberačný dôvod zo zodpovednosti za škodu, tento dôvod však musí dokázať ten, kto zodpovedá za škodu podľa § 420a, t.j. dôkazné bremeno preukázania tohto tvrdenia je na žalovanom. Súd sa preto v ďalšom zaoberal tvrdeniami žalovaného, že práve žalobca svojim správaním si spôsobil škodu.

23. Žalovaný tvrdil, že žalobcovi bol inštruktorkou ponúknutý kôň, ktorý sa spravidla ponúka začiatočníkom, kôň pokojnejšej povahy, starší a rovnako mu bol ponúknutý nácvik jazdy 15 minút v jazdiarni pred jazdou v teréne. Žalobca však tvrdohlavo mal trvať na výbere koňa podľa výzoru, ktorý je ale temperamentnejší a rovnako odmietol jazdu v jazdiarni. Žalobca ako aj svedkyňa H. však zhodne vypovedali, že výber koňa bol výlučne na inštruktorku a nácvik jazdy pred jazdou v teréne im ponúknutý nebol. Na druhej strane inštruktorka svedkyňa S. ako aj ďalšia svedkyňa R. tvrdili, že žalobcovi a jeho priateľke ponúkli iného koňa, on však tvrdohlavo zotrval na výbere podľa výzoru koňa. Rovnako žalobca s priateľkou mali odmietnuť nácvik jazdy v jazdiarni. K uvedenému sa vyjadril aj svedok A., ktorý uvádzal, že pokiaľ by bol prítomný, určite by nedal žalobcovi vybrať koňa, pretože začiatočníkom klientom dávajú kľudnejšieho koňa. Svedkyňa Rajtáková však uviedla, že s výberom koní žalobcom súhlasila s poukazom na to, že ona mala kone viesť a klienti nemali na koni prakticky robiť nič. Z uvedeného vyplýva, že svedkyňa ako inštruktorka nepovažovala výber týchto koní za výslovne nevhodný z hľadiska bezpečnosti. Pokiaľ sa teda žalobca a jeho priateľka spoľahli na odsúhlasenie výberu koňa inštruktorkou, uvedené nemohol súd klásť za vinu žalobcovi. Rovnako žalobca a jeho priateľka popreli, že by im bol ponúknutý nácvik jazdy pred jazdou v teréne. Z predloženej SMSkovej komunikácie celkom jednoznačne vyplýva, že žalobca nijako tvrdošijne netrval na jazde v teréne, naopak, vybral si z dvoch ponúknutých možností jazdu v teréne a inštruktorka s týmto výberom súhlasila. Svedkyňa S. aj R. vo svojich výpovediach tvrdili, že štandardne pred jazdou v teréne ponúkajú nácvik jazdy v jazdiarni, avšak žalobca aj jeho priateľka popreli, že by takúto ponuku dostali, rovnako popreli, že by im bola vysvetľovaná pred jazdou akákoľvek technika jazdy na koni, bolo im len uvedené, že koňa bude viesť inštruktor a oni budú na ňom len sedieť a nič iné nemajú robiť. Žalobca sa sám vyjadril, že ani on sám nechcel viesť koňa, nakoľko prvýkrát sedel na koni, takže súd konštatuje, že uvedené tvrdenie žalovaného nie je preukázané a rovnako pokiaľ inštruktorka súhlasila s tým, že aj bez nácviku jazdy povedie klientov do terénu, žalobca a jeho priateľka sa spoľahli, že takéto vodenie do terénu bez nácviku jazdy je pre nich bezpečné. Je tiež všeobecne známe, že na rôznych akciách deti aj dospelí absolvujú jazdy na koňoch a to aj v teréne, pokiaľ koňa vedie inštruktor bez toho, aby predtým absolvovali akýkoľvek nácvik jazdy. Zvládnutie koňa v danom prípade je na inštrukturovi, ako aj posúdenie, či je takýto spôsob jazdy pre klienta bezpečný. V ďalšom žalovaný tvrdil, že sa žalobca správal nezodpovedne, keď pri jazde na koni trval na tom, že sa bude sám fotiť a v ruke držal mobilný telefón na selfie tyči a z tohto dôvodu sa nemohol riadne venovať jazde a ani sa riadne držať. Žalobca síce nepoprel skutočnosť, že v čase jazdy, aj v čase úrazu mal v rukách mobilný telefón so selfie tyčou, na druhej strane z výpovede žiadneho

svedka nevyplývalo, že by sa v čase úrazu venoval foteniu a nedržal sa riadne sedla tzv. hrušky. Naopak, z výpovede žalobcu vyplývalo, že pokiaľ prišli k elektrickej páske, ktorú inštruktorka skladala, situáciu sledoval a všimol si, že jeho kôň smeruje k tejto páske prevesenej cez kolík a s obavou, aby kôň nevrazil do tejto pásky, upozornil sprievodcu na túto skutočnosť hlasným pokynom. Toto potvrdila aj svedkyňa H.. Svedkyňa S. tvrdila, že vnímala len výkrik, keď žalobca spadol z koňa. Na druhej strane svedok A. tvrdil, že sa mohlo stať, že kôň stupil na pásku alebo sa k nej priblížil a vtedy kôň reaguje tak, že odskočí. Preto súd vyjadrenie žalobcu považuje za reálne a teda príčinou, prečo sa kôň správal tak, že urobil prudký pohyb bolo to, že buď stupil na pásku alebo sa k nej priblížil, tak ako tvrdil žalobca. To znamená, že žalobca svojim konaním nijako neovplyvnil správanie koňa, v dôsledku ktorého následne z koňa spadol. Vyslovenie domnienky, že pokiaľ by nemal v ruke mobilný telefón so selfie tyčou, by sa na sedle určite udržal, súd považuje len za nepreukázanú domnienku. Žalobca pri jazde cez lúku mal v jednej ruke mobilný telefón a bez akýkoľvek problémov sa na koni presunul z ranča až k spomínanej bezpečnostnej páske. Až reakcia koňa na bezpečnostnú pásku a to prudký pohyb koňa, spôsobila pád žalobcu z koňa. Či by sa v tejto konkrétnej situácii žalobca udržal v sedle aj v prípade, že by nemal v ruke selfie tyč, je len domnienka. Je treba povedať, že pokiaľ žalovaný ponúka služby verejnosti jazdy na koni, možno pripustiť, že vo všeobecnosti si každý klient musí byť vedomý, že jazdí na zvierati, ktoré sa môže správať aj inštinktivne a neočakávane. Na druhej strane túto skutočnosť musí mať na zreteli práve žalovaný a jeho zamestnanci, ktorí vykonávajú tieto služby pre klientov a preto práve žalovaný pri poskytovaní služby má urobiť také opatrenia, aby predchádzal čo možno v najširšej miere takýmto situáciám. Sám žalovaný pripustil, že inštruktorka nepostupovala správne, keď bez jeho vedomia dojednala službu s klientom, ktorú požiadavku klienta sama vyhodnotila a to podľa žalovaného nesprávne bez jeho vedomia. Svedok A. ako odborný garant potvrdil, že inštruktorka nekonala správne, keď súhlasila s výberom koňa zo strany klientov a rovnako nepostupovala správne, keď umožnila klientom jazdu do terénu bez absolvovania jazdy v jazdiarni. Je treba povedať, že ten, kto prevádzkuje nejakú činnosť, si musí byť vedomý svojej objektívnej zodpovednosti, pokiaľ dôjde ku škode v súvislosti s jeho prevádzkou. Žalovaný sám uvádzal, že doposiaľ nemal skúsenosť a nestalo sa pri poskytovaní jeho služieb, že by došlo k úrazu klienta. V tomto konkrétnom prípade však došlo k tomu, že inštruktorka, ktorá bola oprávnená jednať s klientmi a poskytovať im služby zrejme nesprávne vyhodnotila celú situáciu, žalobcovi bola ponúknutá jazda s tým, že jeho koňa bude viesť inštruktor, napriek tomu jeho koňa žiaden inštruktor nevedel. Pokiaľ sa žalobca spoľahol na ponúkané služby a súhlas inštruktora s postupom poskytnutia služby, nemožno uvedené klásť za vinu žalobcovi a preto súd konštatuje, že nezistil také správanie žalobcu, ktorým by zaviniel výlučne alebo čiastočne spôsobenú škodu na zdraví. Napokon žalovaný poukázal na správu RZP, v zmysle ktorej mal žalobca hodinu pred jazdou užiť liek „Kamagra“, pričom tvrdil, že sa jedná o obdobný liek ako je Viagra a uviedol vedľajšie účinky popísané pri lieku Viagra. Žalovaný však nedoložil žiaden konkrétny dôkaz o tom, že by uvedené malo akýkoľvek súvis so škodovou udalosťou. Hoci svedkyňa S. tvrdila, že pri nasadaní na koňa sa jej žalobca nezdal motoricky zdatný, na druhej strane, ako svedkyňa S., tak aj R. zhodne potvrdili, že si nevšimli nič zvláštne na správaní žalobcu alebo jeho priateľky či už pri rozhovore v aute, keď ich viezli na ranč, ani pri príprave koní, ani v ďalšej jazde na koňoch. Preto uvedené tvrdenie súd považuje len za ničím nepreukázanú špekuláciu. Súd tak uzatvára, že žalovaný v konaní nepreukázal naplnenie tzv. liberačných dôvodov v zmysle § 420a ods.3 Občianskeho zákonníka, ktorými by sa zbavil svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu. V danom prípade bola škoda spôsobená žalobcovi v súvislosti s prevádzkovou činnosťou žalovaného a teda ide o jeho objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Z týchto dôvodov súd žalobu žalobcu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a preukázanú a priznal žalobcovi uplatnenú čiastku vo výške 1.394,34 €, ktorá pozostáva z vyčíslenia bolestného vo výške 1.324,50 € a nákladov na zaobstaranie znaleckého posudku vo výške 69,84 € (§ 121 ods.3 Občianskeho zákonníka). Žalovaný bude povinný uhradiť dlžnú sumu žalobcovi v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 232 ods.3 C. s. p.).

23. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 ods.1 C. s. p. a priznal žalobcovi ako úspešnej strane sporu plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods.2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.